

ŁUKOMSKI FLORIAN(1913-1940)

Urodził się 9 marca 1913 roku w Kostrzynie w powiecie średzkim, w rodzinie Władysława, właściciela piekarni i Praksedy z domu Taras. Do szkoły powszechnej uczęszczał w Kostrzynie. W roku 1923 rozpoczął naukę w gimnazjum w Chodzieży. W następnym roku rodzice przeprowadzili się do Śremu. Ojciec miał piekarnię i sklep z pieczywem w Rynku. W latach 1924-1932 był uczniem gimnazjum śremskiego. 18 maja 1932 roku zdał egzaminy i otrzymał świadectwo dojrzałości. Jesienią 1933 roku zapisał się na Wydział Prawno-Ekonomiczny Uniwersytetu Poznańskiego, jednak z powodu śmierci ojca studia zmuszony był przerwać już w następnym roku.

1 października 1936 roku rozpoczął pracę w agencji pocztowo-telegraficznej w Działaniu w powiecie witkowskim. 10 grudnia przeniósł się do Urzędu Pocztowo-Telegraficznego w Szamotułach, jako praktykant. W sierpniu 1937 roku złożył egzamin dla praktykantów ze średnim wykształceniem z wynikiem dobrym i 30 sierpnia 1937 roku przeniesiony został do Urzędu Pocztowo-Telegraficznego w Gostyniu. 1 października 1938 roku mianowano go asystentem. W lipcu 1938 roku odbył 3-tygodniowy kurs instruktorski pocztowego przysposobienia wojskowego. Od października 1932 roku odbywał służbę wojskową w Szkole Podchorążych Piechoty w Zambrowie. 31 marca 1933 roku, po ukończeniu kursu, został kapralem podchorążym i przeniesiono go do 29. pułku piechoty w Kaliszu, celem odbycia praktyki. Do rezerwy trafił 20 października 1933 roku w stopniu plutonowego podchorążego. Ćwiczenia w rezerwie na stanowisku dowódcy plutonu odbywał w latach 1934 i 1935 w 29. pułku piechoty. Niebawem otrzymał awans na podporucznika piechoty ze starszeństwem od 1 stycznia 1936 roku i został przydzielony do 60. pułku piechoty w Ostrowie Wielkopolskim.

27 sierpnia 1939 roku został zmobilizowany. Jego losy we wrześniu są nieznane. Dostał się do niewoli sowieckiej i był osadzony w obozie w Kozielsku, skąd przesłał list datowany na listopad 1939 roku do swej narzeczonej, Janiny Dembińskiej, zamieszkałej w Gostyniu przy ul. św. Ducha 36. List pisany przez nią znaleziono podczas ekshumacji w 1943 roku przy zwłokach kpt. Czesława Lewkowicza z Wilna. Drugą wiadomość o pobycie w Kozielsku przesłał pocztówką datowaną na 18 stycznia 1940 roku, podając jako nadawcę swego kuzyna, Kazimierza Kędziore, nauczyciela w Oblączkowie, w powiecie wrzesińskim. 17 kwietnia 1940 roku wywieziono go z obozu do UNKWD w Smoleńsku zgodnie z listą dyspozycyjną nr 032/4 datowaną na 14 kwietnia 1940 roku. Transport zaczęto formować w obozie około godz. 8.00 rano, jeńców dowożono ciężarówkami pod wzmocnionym konwojem do stacji kolejowej Kozielsku, rozmieszczano ich w wagonach więziennych. O godz. 16.00 pociąg ruszył, po nocnej jeździe dotarł rano 18 kwietnia do Smoleńska i cały dzień stał na stacji towarowej. Jeńcy spędzili noc z 18 na 19 kwietnia 1940 roku w wagonach. Rano

skład dowieziono do stacji w Gniezdowie, skąd kolejno przewożono ich autobusem więziennym do lasu katyńskiego i natychmiast rozstrzeliwano.

CAW Ap. 19 – A. Moszyński, *Lista katyńska*, Londyn 1982, s. 112 (dot. kpt. C. Lewkowicza); J. Podsiadły, B. Bauer, J. Zielonka, *Żołnierska droga przez mękę*, z 2, Kościan 1991, s. 39; W. Śmigielski: *Gostyńska lista katyńska*, „Gazeta Gostyńska” 1994, nr 19, s. 33; *Rozstrzelani w Katyniu*, Warszawa 1995, s. 144; *Spis absolwentów Gimnazjum i Liceum im. gen. Józefa Wybickiego w Śremie* [Śrem 1998], s. 8; *Katyn’: księga cmentarna*, s. 365 (fot.); Informacje siostry, Haliny Kornobis z Gostynia; W. Śmigielski, *Mieszkańcy Gostynia i okolic w mogiłach katyńskich*, Gostyń 2015, s. 65-66.